

ತರಕಾರಿ ಚಿನ್ನು

ವಿಜಯಕುಮಾರಿ

■ ವೇದಾವತೀ ಎಚ್.ಎಸ್.

ಬೆಂಗಳೂರು

ನುಶೀಲಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಮಗ ರಾಮುನನ್ನು ತಿಂಡಿಗೆ ಬಾ ಎಂದು ಎಪ್ಪು ಬಾರಿ ಕರೆದರು ಅವನು ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನಲು ಬರದೆ ಪ್ರಪಂಚದ ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯಲು ಭೂಗೋಳ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಓದುತ್ತಾ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದು. ಅವನ ಗಮನ ಪ್ರತಿ ಓದಿನ ಕಡೆಗೆ ಇತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಜೋರಾಗಿ ‘ರಾಮು, ನಿನಗಾಗಿ ರುಚಿರುಚಿಯಾದ ಮಸಾಲೆ ದೋಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಬಸಿ ಆರುವ ಮೊದಲೇ ಬಂದು ತಿನ್ನು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ’ ಎಂದಾಗ ರಾಮು ಪ್ರಸ್ತರ ಲೋಕದಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಅಪ್ಪು ಮಾಡಿದ ರುಚಿಯಾದ ದೋಷೆಯನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ತಿಂದು ಕೈ ತೋಳಿಯಲು ಮನೆಯ ಹಿತ್ತಲಿಗೆ ಹೋದನು. ಹಿತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ರಾಮುವಿನ ತಂಡೆ ತೋಟದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ರಾಮು, ಅಪ್ಪು ಎಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತೋಟದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ಓದಿಬಂತು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಅವನ ತಂಡೆಯು ‘ರಾಮು, ಇಲ್ಲಿ ಬಾ ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಕರೆದರು. ರಾಮು ತಂಡೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಮರು ಮಾತನಾಡಿದೆ ‘ಬಂದೆ ಅಪ್ಪು’ ಎಂದು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು.

ರಾಮುವಿನ ತಂಡೆಯು ಕಾಲೇಜೊದರಲ್ಲಿ ‘ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಜ್ಞಾನ’ದ ಉಪನ್ಯಾಸಕರಾಗಿದ್ದರು.

ಅವರ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ಮತ್ತು ಸಂಜೆ ತಮ್ಮ ತೋಟದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವುದೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಅನಂದ. ಅಂದು ಭಾನುವಾರವಿದ್ದ ಕಾರಣ ಬೆಂಗನೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ತೆರಳಿದ್ದರು. ರಾಮುವಿಗೂ ಶಾಲೆಗೆ ರಜೆಯಿದ್ದ ಕಾರಣ ತಮ್ಮ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಿಯ ಬೆಂಗಿಗೆ ಅರಿವು ಅವನಿಗಾಗಲಿಯೆಯದು ಆಗಾಗ ತೋಟದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಅವನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದು ಸಹ ರಾಮುವನ್ನು ಕರೆದು ‘ರಾಮು, ಇದುವರೆಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರ್ದಿ? ಬಾ ಇಲ್ಲಿ’ ಎಂದರು. ಆಗ ರಾಮು ‘ಅಪ್ಪ, ಇದುವರೆಗೆ ನಾನು ಭೂಗೋಳ ಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾಳೆ ನಮಗೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಗೋಳದ ಪರಿಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಬೆಂದು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಿಗಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದೇ’ ಎಂದನು.

‘ಅದನ್ನು ಆಮೇಲೆ ತಿಳಿದಾರಾಯಿತು. ಮೊದಲು ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡು. ನಿನಗೆ ಅಡಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಪ್ರಾರ್ಥಿಕವಾದ ಚೆನ್ನವನ್ನು ನಾನಿಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದರು ಅವರಪ್ಪ. ರಾಮು ತಂಡೆಯ ಮಾತಿನಂತೆ ಬಂದು ಗುಂಡುಲಿ, ಮುಕ್ಕಿ ತಂಡ. ಅಪ್ಪ ಮತ್ತು ಮಗ ಹಿತ್ತಲಿನ ಬಂದು ಸ್ವಾಳ್ಳಿ ಹೋಗಿ ನಿಂತರು. ಆಗ ರಾಮು ‘ಅಪ್ಪಾ, ಇದೆನಪ್ಪ, ಅಲಾಗಡ್ಡೆ ಬೆಳೆದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದೆ. ನಿನು ಬೆಳೆಸಿದ ಅಲಾಗಡ್ಡೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಂದಿದೆ’ ಎಂದನು.

‘ರಾಮು, ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು. ನಾನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯ, ಅದನ್ನು ನಿನು ಸಹ ತಿಳಿದುಕೋ’ ಎಂದು ರಾಮುವಿನ ತಂಡೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಗುಂಡುಲಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆಲಾಗಡ್ಡೆಯನ್ನು ಬೆಳೆದ ನೆಲದ ಸ್ವಾಳ್ಳಿವನ್ನು ಅಗೆಯುತ್ತಾ ಹೋದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಗಾತ್ರದ ಬಂಗಾರ ಬಳ್ಳಿರ ಆಲಾಗಡ್ಡೆಗಳು ಕಂಡಪ್ಪ. ಅವು ನೋಡಲು ಬೆಂಬುದು ಗಟ್ಟಿಗಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಳಪಳನೆ ಹೋಯಿಸುತ್ತಿದ್ದವು ನಂತರ ರಾಮುವಿನ ತಂಡೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲವನ್ನು ಅಗೆದು ಅಲ್ಲಿ ಮೂಲಂಗಿ, ಬಿಂಬಿತ್ತಿರುತ್ತೋ, ಕೆಂಪು ಮೂಲಂಗಿ ಮುಂತಾದವನ್ನು ತೆಗೆದು ಮತ್ತೊಂದು ತುಂಬಿತ್ತಾ ಬಂದರು. ಅಪ್ಪಾಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಮುಗೆ ತುಂಬಾ ಅಶ್ವಯುವಾಯಿತು.

ರಾಮುವಿನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಅವನ ತಂಡೆ ‘ನೋಡು ರಾಮು, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದಾಗ ಚೆನ್ನದ ಲೋಹ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸೀಗುಹುದೆಯ ನಿನು ಭಾವಿಸಿರೆಕಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ನಾನಿಗ ಭಾವಿಯಿಂದ ಅಗೆದು ತೆಗೆಯುವಾಗ ಎವ್ವೋ ಮಂದಿ ಸಾವನ್ನು ಅಭಿದರೆಂದು ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದಡಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ನಾನಿಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಈ ತರಕಾರಿಗಳು ಆ ಬೆಂಬುದ್ದಿಲ್ಲ ಬೆಳೆ ಬಾಳುವಂತಿದ್ದು. ಆಗಷ್ಟೆ ಭೂಮಿಯಿಂದ